

O DZIEDZICTWIE KARTOGRAFII W WIEDNIU

Komisja Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej zajmująca się problematyką wykorzystania technologii cyfrowych w badaniu dziedzictwa kartograficznego zorganizowała 5. Międzynarodowe Sympozjum poświęcone tej tematyce (Wiedeń, 22-25 lutego). Szczególnie zaangażowani w organizację spotkania byli przewodniczący Komisji prof. Evangelos Livieratos oraz wiceprzewodniczący MAK prof. Georg Gartner (oba na fot.; z prawej prof. Livieratos wręcza nowo wydany historyczny atlas Grecji). Współorganizatorem był Zakład Kartografii Uniwersytetu Technicznego w Wiedniu, w którego gmachu odbywały się obrady. Tematyka sympozjum adresowana była do środowiska interdyscyplinarnego reprezentującego kartografów, historyków kartografii i przedstawicieli archiwów kartograficznych zarówno państwowych, jak i prywatnych. W sympozjum uczestniczyło 117 osób z 20 krajów. Najliczniejsza była reprezentacja gospodarzy licząca 22 osoby, a dalej kolejno Grecji (16), Chorwacji (13), Czech (12). Polskę reprezentowało 8 osób. Łącznie zgłoszono 56 referatów, ich autorami byli głównie przedstawiciele krajów europejskich. Trzydniowe obrady podzielone zostały na 11 sesji tematycznych. Pierwszego i drugiego dnia obrady otwierały tzw. referaty zamówione. Prof. Evangelos Livie-

ratos omówił wpływ kartografii austriackiej w XVIII wieku na kartografię grecką, a Ferdinand Oppl przedstawił projekt europejskiego atlasu miast historycznych. Tematyka pozostałych referatów obejmowała różne aspekty dziedzictwa kartografii dotyczące metod zamiany dawnych map na postać cyfrową, metod gromadzenia i udostępniania zbiorów archiwalnych oraz metod analizy geometrycznej i tematycznej dawnych map. Generalnie analizowano mapy pochodzące z drugiej połowy XVIII oraz z XIX wieku (na ilustracji powyżej mapa Wiednia z 1829 r.). Z Polski zaprezentowano pięć referatów: trzy z Instytutu Geodezji

i Kartografii w Warszawie (współautor jednego artykułu z NASK), a także po jednym z Uniwersytetu Wrocławskiego oraz z Archiwum Państwowego w Łodzi.

W końcowych wystąpieniach zarówno prof. Gartner, jak i prof. Livieratos podkreślili duże i stale rosnące zainteresowanie tematyką prac komisji, która jednoczy przedstawicieli różnych dyscyplin naukowych oraz przyciąga młodych naukowców. Kolejne sympozjum zostanie zorganizowane w Holandii w roku 2011. Poza sesjami referatowymi organizatorzy umożliwili uczestnikom zwiedzenie kilku muzeów i archiwów na terenie Wiednia, w których zgromadzone są dawne mapy i globusy.

Tekst i zdjęcie ADAM LINSENBARTH

NSA O UDOSTĘPNIANIU DANYCH EGİB

Naczelný Sąd Administracyjny opublikował uzasadnienie do orzeczenia – oddalenia skargi kasacyjnej na decyzję śląskiego wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego w Katowicach w sprawie udostępnienia danych z ewidencji gruntów i budynków na rzecz firm windykacyjnych (sygn. akt I OSK 189/09). Dwa lata wcześniej pełnomocnik pani ASL wystąpił do Starostwa Powiatowego w Częstochowie z wnioskiem o udostępnienie danych z ewidencji gruntów i budynków przez wskazanie numerów

działek i numerów ksiąg wieczystych nieruchomości będących własnością lub w użytkowaniu wieczystym ZL. Jako podstawę żądania wskazał art. 4 ust. 2 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne. Wskazał też, że informacja jest przeznaczona na użytek toczącego się przed komornikiem sądowym przeciwko ZL postępowania egzekucyjnego wierzytelności ASL. Starosta częstochowski odmówił wydania zaświadczenia obejmującego powyższe dane, wskazując, iż wnioskodawczyni nie ma interesu prawnego koniecznego do wydania zaświadczenia

żądanej treści. Na powyższe postanowienie pełnomocnik ASL wniósł zażalenie. Jednak śląski WINGiK utrzymał w mocy orzeczenie organu I instancji. Złożono więc skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, który skargę oddalił. Od powyższego wyroku ASL wniósł skargę kasacyjną do NSA.

NSA stwierdził, że WSA w Gliwicach w zaskarżonym wyroku słusznie stwierdził, iż ASL nie była uprawniona do uzyskania żądanych przez siebie informacji w trybie informacji udzielanej na podstawie

art. 24 ust. 2 PgiK. Przedmiotem żądania skarżącej nie było bowiem uzyskanie informacji o konkretnych, wskazanych przez nią gruntach, budynkach lub lokalach, lecz poszukiwanie nieznanego skarżącej majątku nieruchomego określonego dłużnika. Jest to w istocie żądanie udzielenia informacji nie tylko o charakterze przedmiotowym, ale także podmiotowym. A temu służy postępowanie o wyjawienie majątku dłużnika uregulowane w art. 913-920¹ kpc. Wyrok jest prawomocny. Więcej na Geoforum.pl 4 lutego 2010 r.

AW